

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ"

השאלות מסומנות במן תחתון

חולין נא.

והגליד פי המכה בידוע ששלושה ימים קודם שחיטה, ועי' רש"י דל"ג למאי נ"מ, וביאר בראש יוסף דנ"מ גם לגבי טריפות לענין גבינות שנעשו ממנה, ובר"ף כן גריס לה, ולשי' אין נ"מ לטריפות.

במה שפרש"י שהוא נ"מ לגבי מו"מ דהוי מקח טעות, עי' רמב"ן דנחלקו הראשונים האם בטריפות מצויות נמי אמרינן הכי או מדלא התנה אחולי מחיל, וע"ע ברא"ש סי' לד', ועי' טוב"י חו"מ רלב'.

תוד"ה המוציא, ביארו דהחזקה אומרת לנו שנטרפה ביד הלוקח, וקשה איך מוציאים ממון על פי חזקה? תי' בשב שמעתתא ש"ב ד' דהכא אינה חזקה המכרעת את הספק, אלא חזקה האומרת שאין להסתפק.

נפלה מן הגג וכו', ואם שחטה תוך מעל"ע הוי ודאי טריפה, עי' פמ"ג נח' משב"ז א' ואבנ"ז סב' ו', ובראשונים ביארו למה לא מהני בה בדיקה, ולקמן נחלקו הראשונים בשאר מקומות שאמרו להשהות כד' שעות, אי מהני בדיקה כשקדם ושחט, עי' רמב"ם ט' יז' וברשב"א והרמב"ן כאן.

נחלקו הרי"ף והראשונים האם גם פחות מעשרה יש חבטה לגבי טריפות ולכו"ע מיטריף אי יש עשרה מכריסה לארץ, ולגבי בור אי מצרפים את הטפחים שמכריסה לארעא, עי' טור חו"מ סימן תי', עי"ש מפרשים ועי' פלתי נח' א'.

דהו שדרן כרעיה וכו', ובאופן שנפלה נחלקו הראשונים האם חיישינן לפסיקת חוט השדרה עי' רשב"א, ובש"ך לב' יב' הקשה מאי נ"מ בזה הרי כל נפולה חיישינן לכל איבריה הפנימים?, עי' תי' וע"ע תבו"ש ודגול מרבבה שם שפי' דאייר שנפלה ממקום שהוא פחות מעשרה.

ודילמא חוט השדרה איפסיק וכו', ומסקנא דלא שכיח, אמנם מכאן דקדק הרשב"א י' דספק השקול בטריפה אסור, ועי' ש"ך נ' ג' שהביא הרבה ראשונים דפליגי וס"ל דמספק

העמידנה על חזקתה שמשנשחטה הותרה, ושאני הכא דגורת רגליה הוי ריעותא, עי' תבו"ש סי' כט'.

בית הרחם אין בו משום ריסוקי איברים, עי' רש"י, וברמב"ם ט' יז' פי' דאיירי לענין בדיקה בנפולה, והקשה הרשב"א לפי"ז מאי מביא ראייה מתינוק בן יום אחד שמטמא בזיבה ומשחיטת עגל בן יומו ביו"ט? ותי' בריב"ש קצ' דקמ"ל דגם הולד שבתוכו אינו מתרסק אלא מוגן, וע"ע ברמ"ך ומרכבת המשנה על הרמב"ם שם.

ע"ב

הב"ע כשהפריס ע"ג קרקע, ועי' שאגת אריה סד' דכאן הגמ' התכוונה לפשוט את הספק בביצה לד'. האם מותר לשחוט בהמה שתצטרך בדיקה אחר השחיטה, ולכן לא מוקים כשהלכה, והנה הטור או"ח תצח' פסק דבעי שיפריס והוא מהרא"ש בביצה פ"א סי' ז', ואע"ג דפסק להלכה ביו"ד נח' דרחם אין בו משום ריסוקי איברים? עי"ש בב"י דרכי משה והדרישה.

פשטה ידה לעמוד אע"פ שלא עמדה וכו', ועי' מהרי"ק שורש סא' שמ"מ חילוק יש בזה מעמדה ממש, שעמדה ממש הרי זו כלא נפלה, אבל עקרה ולא הצליחה להלך בעי בדיקה. ובחילוק שבין זה למסוכנת דלא מהני פשיטה לבד, עי' דרישה נח' ד' ובטז' סק"ו.

צריכה בדיקה כנגד בית החלל, וטעם הבדיקה, עי' ברמב"ם ט' יז' דהוא בשביל לבדוק אם אין טריפות, וכן שלא נתרסקו האיברים, ובר"ן כתב דאין הבדיקה רק משום טריפות ועי' חת"ס נ"מ ביניהם, ועי"ש ברמב"ם שנחלק עם הראב"ד אי צריך לבדוק מריסוק גם איברים שיכולים להנטל לגמרי, ולרא"ה בדה"ב מח. פשוט שאינו מטריף, ובמה שכתב הרמב"ם שבודק 'מקדקד הראש עד הירך', עי' רא"ש ור"ן דפליגי וס"ל דקרום של מוח א"צ בדיקה.

ואי מיא קיימי לית לן בה, ועי' בב"י וב"ח סי' נח' למה הרמב"ם השמיט לדיון זה ועי' לב אריה.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל גלב"ע טו' כסלו תשעח'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל
שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.